

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL- 8 /Wu/2015

O r z e c z e n i e

W dniu 2015r. w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku,
Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodnicząca
Członkowie
.....

Protokolant
w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
.....

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek.
synowi i, ur.r, w
nr prawa wykonywania zawodu

Obwinionego o to, że:

w dniu 2013r. w wydał zaświadczenie lekarskie dla potrzeb Sądu Okręgowego w Gdańsku o stanie zdrowia pana, które opatrzył pieczęcią nagłówkową „Gabinet Psychiatryczny w, ul., lek.”, w którym stwierdził, że „z punktu widzenia psychiatrycznego zasadne jest ubezwłasnowolnienie uczestnika postępowania sądowego pacjenta,”. Zaświadczenie zostało wydane bez przeprowadzenia osobistego badania pacjenta a lekarz nie był jego lekarzem leczącym i nie posiadał tym samym wiedzy o jego aktualnym stanie zdrowia. Stanowi to naruszenie art. 42 ustawy z dnia 5 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2011r, Nr 277, poz. 1634) oraz art. 40 i 41 Kodeksu Etyki Lekarskiej

na mocy art. 53 i 78 Ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219 poz. 1708 z późn zm.)

I Uznaje Obwinionego lek. winnym zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 83.1.2 w/w ustawy wymierza mu karę nagany.

II Kosztami postępowania obciąża Ukaranego lekarza.

Członkowie

.....

.....

Przewodnicząca

.....

UZASADNIENIE:

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku (zwany w dalszej części uzasadnienia Rzecznikiem) w dniu 2013r. wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wydania zaświadczenia lekarskiego dla potrzeb sądu o stanie zdrowia bez przeprowadzenia osobistego badania pacjenta.

dowód: *postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego*

Rzecznik w dniu 2014r. wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lek. (zwanemu w dalszej części uzasadnienia Obwinionym) o to, że w dniu 2013r. w wydał zaświadczenie lekarskie dla potrzeb Sądu Okręgowego w Gdańsku o stanie zdrowia pana , które opatrzył pieczęcią nagłówkową „Gabinet Psychiatryczny w , lek.”, w którym stwierdził, że „z punktu widzenia psychiatrycznego zasadne jest ubezwłasnowolnienie uczestnika postępowania sądowego pacjenta”. Zaświadczenie to zostało wydane bez przeprowadzenia osobistego badania pacjenta, a lekarz nie był lekarzem leczącym i nie posiadał tym samym wiedzy o jego aktualnym stanie zdrowia.

W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 42 ustawy z dnia 05.12.1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz art. 40 i 41 Kodeksu Etyki Lekarskiej.

dowód: *postanowienie o postawieniu zarzutów*

Rzecznik w dniu 2015r. skierował do tut. Sądu wnioski o ukaranie lekarza

dowód: *wniosek o ukaranie*

Okręgowy Sąd Lekarski ustalił, co następuje:

W dniu 2013r. złożył do Sądu Okręgowego w Gdańsku wniosek o ubezwłasnowolnienie swojego ojca W uzasadnieniu wniosku wskazał na zaawansowany wiek swojego ojca i uzasadnione podejrzenie, że z tego powodu „ztracił zdolność obiektywnego postrzegania rzeczywistości”. Następnie do wniosku załączył zaświadczenie, wystawione w dniu 2013r. przez Obwinionego lekarza. W treści zaświadczenia Obwiniony wskazał m. in., że „z punktu widzenia psychiatrycznego zasadne jest ubezwłasnowolnienie uczestnika postępowania sądowego pacjenta”.

dowód:

kopia wniosku o ubezwłasnowolnienie z2013r

kopia zaświadczenia lekarskiego z2013r.

Pan nigdy nie był pacjentem lekarza, nie był przez Niego badany, a po raz pierwszy, jak twierdził Pokrzywdzony, spotkał się z Nim na sali sądowej w Okręgowym Sądzie Lekarskim, w dniu przeprowadzania rozprawy sądowej.

W dniu 2013r. Obwiniony na prośbę syna – udał się do mieszkania Pokrzywdzonego z zamiarem dokonania psychiatrycznego badania pacjenta. Do spotkania jednak nie doszło, albowiem drzwi do mieszkania odwiedzającym nie otworzył, rozmawiał z nimi jedynie przez telefon kilka minut, zaś nie został poinformowany o tym, że prowadzi rozmowę z lekarzem psychiatrą.

Lekarz na podstawie rozmowy z synem Poszkodowanego oraz byłym konkubentem obecnej wówczas konkubiny, bez osobistego badania wydał zaświadczenie dla potrzeb sądu, w którym umieścił rozpoznanie choroby psychiatrycznej.

Nie badając osobiście pacjenta rozpoznał zespół psycho-organiczny, otępienno-charakteropatyczny. Następnie założył historię choroby pacjenta, w której oparł się na wiedzy uzyskanej, według jego opinii, z wywiadu obiektywnego, dostępnej dokumentacji medycznej i rozmowy telefonicznej. Na tej podstawie postawił powyższe rozpoznanie.

Jak wynika z materiału dowodowego, na zlecenie Sądu Okręgowego w Gdańsku została sporządzona opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna o stanie zdrowia

..... Z opinii tej wynika, iż Pokrzywdzony jest zdolny do kierowania swoim postępowaniem oraz do prowadzenia swoich spraw.

dowód: zeznania

Okręgowy Sąd Lekarski zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Lekarski na podstawie zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego materiału dowodowego, ujawnionego na rozprawie, uznał lekarza winnym stawianych mu we wniosku o ukaranie zarzutów.

W pierwszym rzędzie wskazać trzeba, że istotne okoliczności faktyczne sprawy były poza jakimkolwiek sporem. Przedłożone do akt dokumenty, w szczególności nadesłana do akt niniejszych dokumentacja sporządzona w toku postępowania karnego przez organy ścigania jak również dokumentacja medyczna nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności. Nadto Obwiniony sam częściowo przyznał istotne okoliczności w swoich wyjaśnieniach. W aktach sprawy brak jest nadto innych dowodów bądź informacji, które podważałyby powyższe ustalenia. W tym stanie rzeczy należało dać im wiarę w całości.

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania sądowego Obwiniony lekarz wystawił zaświadczenie lekarskie w dniu 2013r., w którym zawarł stwierdzenie o konieczności ubezwłasnowolnienia uczestnika postępowania sądowego – pacjenta - Co istotne nie był nigdy pacjentem lekarza, nie był przez niego badany, a po raz pierwszy, jak twierdził Pokrzywdzony spotkał się z Nim na sali sądowej w Okręgowym Sądzie Lekarskim w dniu przeprowadzania rozprawy sądowej.

Z zebranego materiału jednoznacznie wynika, iż lek. wystawiając zaświadczenie lekarskie w dniu 2013r. o stanie zdrowia nie badał go osobiście. Stan zdrowia psychicznego ocenił wyłącznie w oparciu o nieprawdziwe dane pochodzące z rozmowy z synem i byłym konkubentem, ówczesnej konkubiny Pokrzywdzonego oraz z krótkiej rozmowy telefonicznej, podczas której Pokrzywdzony nie chciał nawiązać z lekarzem kontaktu. Ponadto lekarz zamieścił w dokumentacji nieprawdziwą informację o udostępnieniu mu dokumentacji

Biorąc powyższe pod uwagę Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku uznał iż Obwiniony lekarz dopuścił się naruszenia art. 40 i 41 KEL oraz art. 42 ustawy o zawodach lekarza mówiących o wydawaniu zaświadczeń lekarskich tylko na podstawie aktualnego badania lub odpowiedniej dokumentacji.

Obciążającym jest fakt, iż Obwiniony lekarz wydając nieprawdziwe zaświadczenie zdawał sobie sprawę w jaki sposób zostanie ono wykorzystane, w jakim celu, jakie nastąpią skutki prawne owej decyzji. Jako lekarz psychiatra winien dbać o utrzymanie stałej relacji z pacjentem, opartej na zaufaniu i otwartości, do osiągnięcia, której potrzebna jest rozmowa z pacjentem. Lekarz tłumaczył swoje postępowanie poczuciem zagrożenia wytworzonego wokół, a postępując niekonsekwentnie żadnej pomocy mu nie udzielił.

W niniejszej sprawie zostało udowodnione zawinione naruszenie przez Obwinionego normy art. 41 Kodeksu Etyki Lekarskiej, który stanowi wyraźnie, że treść zaświadczenia nie może być formułowana ani pod presją pacjenta, ani w oczekiwaniu osobistych korzyści.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd uznał Obwinionego za winnego zarzucanych mu czynów. W ocenie Sądu Rzecznik udowodnił zaistnienie czynu wskazanego we wniosku o ukaranie. Czyn ten wypełniał znamiona naruszenia zasad etyki oraz przepisów bezwzględnie obowiązującego prawa, nie budzi wątpliwości sprawstwo obwinionego oraz zdolność ponoszenia przez niego odpowiedzialności. Skutecznie więc obalone zostało domniemanie niewinności lekarza. Należy uznać, że Obwiniony w czasie swego czynu nie dał posłuchu ww. normom prawa i Kodeksu Etyki Lekarskiej, chociaż można było od niego wymagać takiego podporządkowania się.

Sąd postanowił wymierzyć Obwinionemu karę nagany. Sąd wziął pod uwagę to, że Obwiniony lekarz nie był wcześniej karany. W ocenie Sądu skutek tak wymierzonej kary Obwiniony powstrzyma się w przyszłości od tego rodzaju zachowań, będących przedmiotem postępowania przed organami samorządu lekarskiego. Z drugiej strony orzeczenie surowszej kary przewidzianej w postępowaniu z zakresu odpowiedzialności zawodowej, np. zawieszenia bądź pozbawienia prawa wykonywania zawodu byłoby zbyt surowe.

Odnosnie kosztów postępowania wskazać należy, że w razie wydania orzeczenia o ukaraniu, Sąd obciąża Ukaranego lekarza kosztami postępowania i takiej też treści orzeczenie wydał Sąd.

Członkowie

.....

.....

Przewodnicząca

.....